

2a. COMPETICIÓ
D'ESCALADA EN BLOC
DE LA Via VEGUERIA
CAN TIBA-LI
GRUP EXCURSIONISTA
MANLEU 2 0 0 6

GEM

Memòria de la copa catalana d'escalada en bloc.

El Grup Excursionista Manlleu, amb motiu de la celebració de Manlleu ciutat mil·lenària 1.100 anys d'història, va organitzar la primera prova de la copa catalana d'escalada en bloc 2006, que es va celebrar el dissabte dia 8 d'abril a la plaça Fra Bernadí, davant de l'Ajuntament. El rocòdrom de la FEEC es va muntar el dijous a la tarda amb condicions meteorològiques adverses. El divendres al migdia es van acabar de fer els últims retocs i a la tarda es va muntar una estructura metàl·lica per col·locar les pancartes dels diferents patrocinadors i les diferents carpes:

2 carpes grosses. Una per a la zona d'aïllament i l'altra per al servei de bar.

1 carpa mitjana per al control informàtic, per al sistema de megafonia, amb un locutor, i per a l'equip de música.

1 carpa petita per a la zona d'espera dels escaladors abans de competir.

El dissabte, de vuit a deu del matí, es van obrir les inscripcions amb un

total de 61 participants. Cal destacar que es va aconseguir el millor registre d'escaladors en competicions catalanes d'escalada, un dels nostres objectius principals. Abans de començar la competició es va realitzar la reunió tècnica, en la qual es va fer un sorteig i ordre de pas dels participants i es va informar de com es portaria a terme la competició.

A tots els participants se'ls va obsequiar amb una samarreta, un lot de productes força extens, facilitat per empreses de la comarca i un tiquet per al dinar.

Durant tot el dia hi va haver una tirolina que anava des de la font de la Mare de Déu fins al final de la Plaça, amb gran èxit de participació infantil.

Els serveis públics van estar oberts tot el dia. Hi va haver una ambulància permanent a la Plaça.

La competició va començar pels volts de les 11 del matí amb la categoria infantil (mas-

culina i femenina) seguida de la categoria de promoció, absoluta femenina i absoluta masculina.

La prova consistia a realitzar unes rondes classificatòries al matí, i les finals a la tarda.

Cada competidor havia de superar els quatre blocs d'escalada muntats en l'estructura que conformava el rocòdrom, amb un temps màxim assignat per poder ser resolt.

En cada zona hi havia un jutge que anotava la puntuació obtinguda per a cada participant i dos asseguradors de parada per garantir la seguretat dels participants.

Durant la competició, els escaladors que no els tocava participar s'esperaven i escalfaven en la zona d'aïllament. En aquesta zona hi havia una carpa i un petit rocòdrom per fer l'escalfament. Alguns escaladors van optar per anar a escalfar al rocòdrom (Can Tiba-li) que té el Grup Excursionista Manlleu, per tal de fer més amena l'espera i fer un escalfament de més qualitat.

A la una del migdia, tots els participants que ho desitjaven podien recollir el seu dinar, que consistia en un superentrepà de botifarra, una beguda i fruita. El servei de bar també va estar obert al públic amb preus molt econòmics

2 Ramon Julian
3 Gerard Rull

Absoluta femenina

1 Grace Puerta
2 Monica Garcia
3 Anna Gimenez

Juvenil

1 Marc Jimenez
2 Paula Alsina
3 Joel Granados

Promoció

1 Alex Granados
2 Jordi Guitart
3 Miguel De Sousa

(entrepà de botifarra i beguda 3 €). Es va finalitzar les classificatòries pels volts de les 3 de la tarda i les finals es van començar a realitzar a les 6 de la tarda.

Durant tot els dia va haver-hi força públic, especialment a la tarda per veure els millors escaladors.

En l'acte hi van ser presents l'alcalde de Manlleu, Pere Prat i Boix, el vicepresident de la FEEC, Francesc Guillamon i Nieto.

El nivell dels finalistes era molt bo i en la categoria absoluta es van disputar el lloc del guanyador fins a l'últim moment.

La competició es va finalitzar a les 9 de la nit quan ja començava a fer-se

fosc. Tot seguit es van repartir els premis als guanyadors. El premi consistia en un trofeu fet de fusta i plata que representava una estructura d'un rocòdrom dissenyat i construït per una joieria (K2) i un regal:

1r premi. Un lot de material d'escalada cedit per Esports Muntanya.

2n premi. Una motxilla cedida per Camp Base.

3r premi. Un lot de material d'escalada cedit per Base Esports Estel.

Els premis varen ser per :

Absoluta masculina

1 Marco Jubes

Van lliurar els premis el regidor Josep Mas i Febrer i el regidor comarcal d'esports Oscar Pitarch i Mas.

Finalment tota la gent que havia organitzat o participat de la diada va entrar en un sorteig de material de muntanya i tothom va tenir un obsequi.

Públic i participants van valorar molt positivament la competició i el bon nivell organitzatiu.

L'èxit d'aquesta diada ha estat possible gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Manlleu, entitats, comerços, empreses i especialment als socis i amics del GEM.

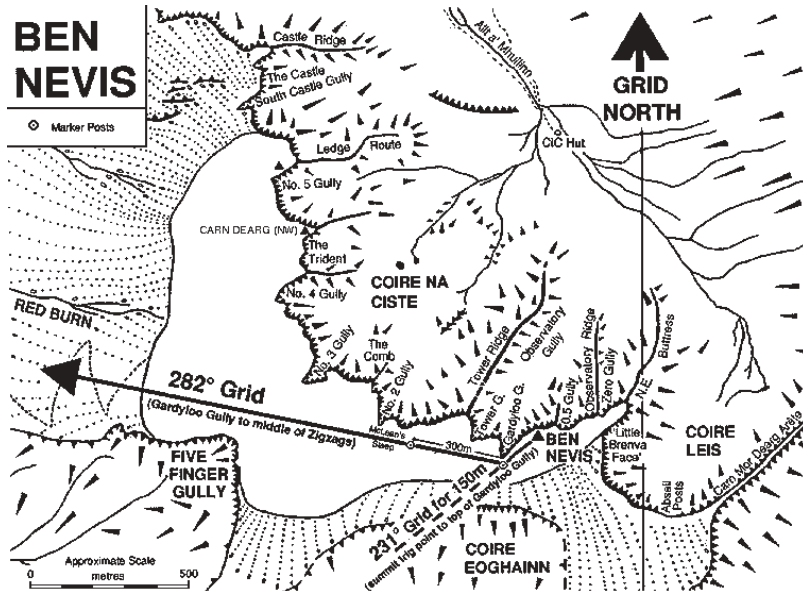

- FEEC
- Consell Català de l'Esport
- Diputació Barcelona
- Caixa Manlleu
- Caixa Sabadell.
- Maydisa.
- Esports Muntanya
- Mercedes-Benz.
- Herbolària Encarna
- Treballs Verticals, Pau Escaler.
- Obres Cots.
- Joieria K-dos.
- Camp Base.
- Goma dos.
- Top 30.
- Llibreria Muntanya de llibres.

BEN NEVIS

Què fas quan trobes un bitllet d'avió a Glasgow per 30 €? Si t'ho pots muntar segur que comprar-lo i acostar-te al Ben Nevis a veure què es pot fer.

Era final d'estiu, principi de tardor. Són aquells dies que desitges que arribi el fred i la neu. Encara fa molta calor i tenim ganes de treure els piolets de l'armari.

La veritat és que feia anys que tenia ganes d'anar-hi a escalar. De vegades ens és molt difícil trobar el temps, els amics adients per a l'activitat, els calés i les ganes per fer un viatge d'escalada. Aquesta vegada es donaven uns quants d'aquests condicionants i no es podia deixar passar l'oportunitat. L'única cosa que quedava una mica a l'atzar era la meteorologia, però ja se sap que a l'hivern i a Escòcia és difícil trobar bon temps. A mesura que s'acosten les dates mirem amb interès les condicions meteorològiques de la zona. La veritat és que tret

d'unes nevades a principi de desembre les precipitacions van ser fluixes i les temperatures no gaire baixes.

Tenia un dubte amb la roba i les botes per escalar. Jo ja havia estat, feia uns anys, al mes de maig, per les terres altes d'Escòcia fent una ruta en bicicleta i em vaig pelar de fred. Finalment botes de plàstic (si

fos ara les portaria de cuir) i roba d'escala hivernal.

El divendres 26 gener a les 18.00h agafem l'avió a Girona rumb Glasgow. Aquests dies hi ha un anticicló a les illes britàniques que esperem que no es mogui fins dimarts.

Un cop a Glasgow comença l'espectacle: anglès precari, cansament, volant del cotxe a la dreta, canvi de velocitats a l'esquerra, conduir per l'esquerra, quatre en un 206 ..., després d'uns quants cops a la vorada amb el cotxe, de trencar el retrovisor en una cantonada, i tres hores de cotxe, arribem a Fort Williams. És fosc, el cel està estrellat, no es veu res de la muntanya i la temperatura és de 7 sota zero.

Ens instal·lem al *hostel* que hi ha a sortida del poble, just on comença el camí que puja al Ben Nevis.

Ens aixequem d'hora, és dissabte. El temps és bastant bo i molts anglesos també volen escalar. En resum, que ens hem d'espavilar si volem fer

quelcom.

Comencem a caminar, anem equipats com per fer la nord de les *droites*. La primera desil·lusió És que no hi ha neu enlloc. jo la veritat és que començo a pensar que escalarem poc.

El camí és molt maco i el paisatge molt bucòlic, amb una broma arran de terra que deixa veure de tant en tant petits ramats d'ovelles. Després d'una llarga pujada de 800 m de desnivell arribem al refugi sota la cara nord.

Aquest és un refugi només per als socis d'un club de muntanya, fa una mica de ràbia no poder-se instal·lar a dins.

La situació és típica de la primera vegada. Ens hem de situar i ubicar les vies que volem escalar; hi ha molt poca neu i gel, les condicions per escalar no són les millors. Algunes de les vies que ens hauria agradat escalar no estan en condicions. Hi ha poques vies practicables i molta gent amb ganes d'escalar. Decidim pujar al mig del circ i fer la via que estigui sense ningú. Ens decidim per la Cheminey Gully una via de 4t grau i uns 300 m de desnivell que es caracteritza per una xemeneia final molt maca. Arribem al cim amb la posta de sol; el paisatge és de postal, només ens queden 1.300 m de desnivell de baixada fins al *hostel*, sopar i a fer no-nes. Sona el despertador, no es

mou ningú, tothom està cansat i tothom pensa en els 1.000m de desnivell fins a peu de via. Després de fer el ronsa 5 minuts ens aixequem, esmorzem i ens posem en marxa. El dia és perfecte, no hi ha ni bromes i es veu un cel completament estrellat. Tornem a fer la pujada d'escalfament, aquesta vegada amb sabates; portem les botes a la motxilla. Anem a bon ritme i la idea és escalar dues vies. Escalem la Gullivert Gully una via que en principi ens pensàvem que era de 5 i resulta ser un corredor de neu amb un ressalt de gel vertical d'uns 10m. Són uns 200m de desnivell i 3r grau. La veritat és que gaudim molt escalant aquest corredor; no sempre el plaer està en la dificultat. Restem al cim una bona estona al costat de la cabana de pedra

que anomenen l'observatori.

L'espectacle paisatgístic és brutal. No tothom que ha visitat el Ben Nevis ha tingut el plaer. És molt d'hora encara i hem de tornar a baixar al circ. Ho fem desgrimpant la Gully n.3. Veiem una cordada que puja sospitosament en direcció a la Green Gully, el nostre següent objectiu. Toca córrer una mica....

Comencem a escalar i a gaudir ja que el corredor està perfecte. És un corredor d'uns 200m i 4t grau. A les

15h arribem al cim i ja només queda la baixada, dia perfecte. Deixem per l'últim dia la via Five Points, un corredor de 300m i 5è grau. És dilluns i creiem que estarem sols. Com sempre hi ha gent que pensa com tu i ...toca córrer una altra vegada. La via és molt maca. Està una mica escassa de gel, però tot i així gaudim moltíssim. Arribem al cim encara amb bon temps i pensant ja en les pròximes escalades..... Una muntanya que vam prejutjar per la manca de neu i que tot i no estar en les seves millors condicions per escalar ens ha deixat molt bon regust de boca. Tornarem....

Alfons Gaston

GRUP EXCURSIONISTA DE MANLLEU

CAN TIBA-LI

10 de juny de 2006

2a. COMPETICIÓ D'ESCALADA EN BLOC DE LA VIa, VEGUERIA

Lloc: Rocòdrom de Manlleu Can Tiba-li. (psg, del Ter, 25)

Les classificatòries, a partir de les 10 del matí
Les finals seran als voltant de les 5 de la tarda.

Les inscripcions es faran mig hora abans de començar la competició.

Per participar-hi s'ha de tenirla tarja federativa o fer-se l'assegurança per un dia.

Tots els participants se'ls obsequiaran amb una samarreta, entrepà i begudes .

Per més informació

podeu trucar al Telèfon 93 851 62 69

o bé passar pel rocòdrom de Manlleu

(de dilluns a divendres de 7 a 10 del vespre.

Preu 12 Euros

Organitza: Grup Excursionista Manlleu

Ajuntament de Manlleu

manlleu.cat tel. 93 851 62 69

**Consell Català
de l'Esport**

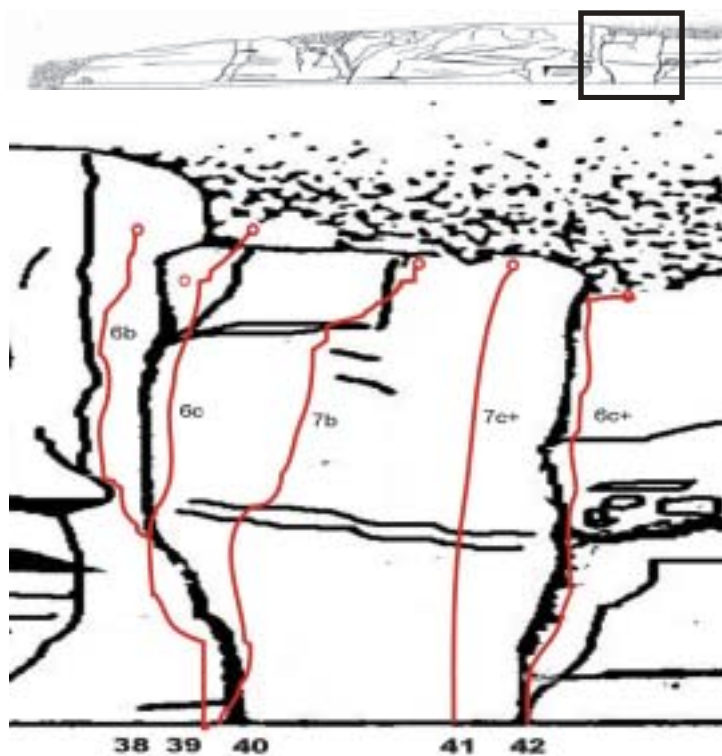
Generalitat
de Catalunya

Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada
Divisió Territorial REGIÓ VI

SORRALTA

- 38- **Supernatural 6b** Albert Pla.
- 39- **Jordi o Meritxell. 6c**
Xavier Suriñach, Pep Vera.
- 40- **Motor a Fons. 7b** Miquel Saborit
- 41- **Desig de bruixa 7c+**
Miquel Saborit
- 42- **6c+**

Amb la vista no s'hi juga

Segons dades d'un estudi elaborat per l'Institut Oftalmològic d'Alacant, un 20% de les persones que practiquen esports d'hivern pateix malalties de la visió, per la qual cosa els experts en salut ocular recomanen una sèrie de mesures necessàries per a evitar o pal·liar els efectes de l'oftàlmia de la neu.

Segons aquest estudi, el sol no és únicament el que pot danyar els ulls, ja que l'acció combinada del fred, la neu, la boira i el vent poden ocasionar que microcristalls de gel i neu es projectin contra la còrnia i danyin greument l'ull.

L'oftàlmia és una patologia que afecta les persones que practiquen l'esquí, l'alpinisme o esports aquàtics sense la

convenient protecció ocular. Tot i que també pot afectar els treballadors que realitzen soldadures elèctriques o els qui prenen raigs UVA sense protecció.

En el cas de la neu, l'oftàlmia es presenta com una queratoconjuntivitis, és a dir, una inflamació de la conjuntiva (membrana mucosa que cobreix el blanc de l'ull i la part interior de les parpelles) i de la còrnia, que és deguda a l'exposició als raigs ultraviolats B. Aquest problema s'agreuja amb l'altitud, ja que la proporció de raigs ultraviolats B augmenta un 10% cada 1.000 metres i la neu reflecteix

fins a un 80% de la llum ultraviolada.

Els símptomes de l'oftàlmia de la neu es perceben entre 4 i 6 hores després d'haver realitzat les activitats a l'exterior, produint-se una sensació similar a la de tenir un cos estrany dins l'ull, acompanyada de llagrimeig i fotofòbia (espasme ocular al contacte amb la llum), a més d'ulls vermells i una disminució de l'agudesesa visual.

El tractament requereix repòs en la foscor, embenat ocular, col·liris i analgèsics generals. A més, és contraproduent fregar-se els ulls i, després d'una oftàlmia, cal evitar posar-se lentilles en 4 o 5 dies.

Informació facilitada per Agència EFE i l'Institut Oftalmològic d'Alacant

GRUP EXCURSIONISTA DE MANLLEU

